

БРАТЯ ГРИМ ДИВИТЕ ЖЕНИ В УНТЕРСБЕРГ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Жителите на Грьодиг и селяните от околността свидетелстват, че по онези времена, сиреч през 1753 година, дивите жени многократно излизали от Вундерберг, отивали при момчетата и момичетата, които пасели добитъка близо до дупката в Гланег, и им давали да ядат хляб.

Много пъти дивите жени се появявали по жътва. Излизали рано сутрин, а вечер, когато другите люде си тръгвали, за да си отпочинат, отново се вмъквали във Вундерберг, без да вземат нещо за вечеря.

Веднъж недалеч от въпросната планина едно малко момче седяло върху кон, запрегнат от бащата за оран. Дивите жени излезли от планината и искали да отмъкнат насила това момче. Ала бащата, на когото били известни тайните и произшествията в планината, бързо пресрещнал жените и им отнел момчето с думите: „Как така дръзвате да излизате толкова често и даже да се опитвате да отнемете детето ми? Какво искате да му сторите?“ Дивите жени отговорили: „При нас ще се грижат по-добре за него и то ще се чувства по-добре при нас, нежели у дома си; момчето много ни харесва и нищо лошо не ще му се случи.“ Ала бащата не изпуснал момчето от ръцете си и дивите жени си тръгнали с горък плач.

Друг път дивите жени излезли от Вундерберг недалеч от разположеното на планинското плато поселение Кугелмюле, наречено и Кугелщат, и отвлекли едно момче, което пасяло добитъка. Една година по-късно дърварите видели това момче, което всички познавали, да седи, облечено в зелени дрехи, на един пън в планината. На следващия ден завели там родителите му с намерение да го потърсят в планината, ала напразно бродели навсякъде; момчето никога повече не се появило.

Често се е случвало дива жена да се отправя от Вундерберг към селото Аниф, отстоящо на половин час път от планината. Тя имала необикновено дълга и красива коса, достигаща почти до петите ѝ. Един селянин виждал жената често да идва и да си отива, и се влюбил в нея, главно поради красотата на косите ѝ. Не можел да се въздържи да отиде при нея, гледал я заплепен и най-сетне в простодушието си безстрашно легнал с нея. Какво точно се случило, не е известно, но така или иначе те сторили нещо непристойно. През втората нощ обаче дивата жена попитала селянина дали не е женен. Селянинът отрекъл да е женен. Жена му обаче се чудела къде ходи и къде спи нощем мъжът ѝ. Проследила го и го заварила спящ при дивата жена. „Бог да

пази красивите ти коси!“, рекла тя на дивата жена. „Какво правите вие двамата тук?“ С тези думи селянката си тръгна, а селянинът много се изплашил. Но дивата жена припомнила на селянина невярното му отричане и му казала: „Ако жена ти беше дала израз на ненавистта и гнева си към мен, щеше да те споходи нещастие и ти никога вече нямаше да помръднеш от това място; но тъй като тя не се разсърди, продължи да я обичаш, бъди й верен и не помисляй да идваш отново, защото е писано: «Всеки да живее във вярност с вярната си жена», макар че силата на този завет някога ще отслабне значително и с това ще отпадне и временното благополучие на съпрузите. Вземи тази моя златна обувка, тръгни си и не се оглеждай назад.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.